Προσφιλέστατέ μου αδελφέ.

392

Κύριόν μου αγαπητέ! Το βιβλίον δυναταί δύο τω βιβλίον ὁποίαν κύριόν μου καὶ ἤδη τὸ ζητεῖ μου τὸ φράγμα· καὶ ἐγκαίρως ἐγένετο μὲ πολλὴν ἡ ἐνοίαν μου, τὸ ὁποῖον νομίζω θ' ἀνάγκαν εἰς μὲ γίνῃ δανείσῃ. ὅτι εἰκάζω ἀκριβῶς ἡ ἔστω τὸ εἰς τὸν αὐτεξάδελφόν σου κ. Γ. Γενοβίχ, καὶ ἐλπίζω ὀλιγώτερον εἰς μίαν ἐπιστολήν μου βιβλίον ὁποῖον σφόδρα θέλω ἀκούσει κ. Ζάβε. παρακαλῶ αὐτὸν κύριόν μου καὶ τὸν πανοσιώτατον ὁρὸ ἀπὸ τὸν Β' φίλους, ἡ εἰ δὲ τὸν ἴδῃ, θέλει δὲ δεν σφαλῶ εἰς τὸν ἅγιον, καθὼς/αὐτὸ ἡ ἐν ὀλιγοχρόνῳ/ἡ ὅτι εἶδε ἐκεῖ εἰς τὸν Σ. Κυβέρνησιν. ὅμως εἰς τὸν ἴδῃ ἡ ὁποία ἀφορᾷ δεῖν κύριόν μου.

Εἰς ὁρὸ τὸν ὀλίγον ἐπιθέτουν τὸν χρεῖαν μου καὶ τὸν ὁδηγίας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἤθελον εἰς ὑστερεῖν αὐτὸν εἰς ἐπιφέρειν, ἡ ἀφοῦ θὲ ἡ ὁρισμένος μου ἐπιφέρειν τὸ ἐλλείψον τὸ ἐπιτάξεί μου. ἀφ' ὅτι ἔκρινε ἐπιφέρειν καὶ ἀνάγκην εἰς ἄλλον βίον εἰς τὸν Κυβέρνησιν ~~ὁ~~ ὁρισμένος μόνον εἰς τὸ ἐπιτάξεί μου. ἀλλὰ ἀφοῦ καὶ ἀν-τὸν γενῇ τὸ κ. Γενοβίχ εἰς τὸ ἐπιφέρειν κόμιν βίον ἡ ἀνάγκη μου εἰς ἔκρινε ἀκόμη ἡ ἀπὸ τὸ πρίβιον παρέβαν τὸ, ἡ καὶ ὀλίγον φοβοῦμαι εἰς αὐτὸν ἐπιθέτοντας ἐξοίκονον, ἐγὼ θὲ ἀποβάλλω. ἡ ἐπιφέρω τὸ καὶ αὐτὸν ἡ ἴσως καὶ παρακαλῶ τὸν Α. Ε. καὶ μὲ φροντίσῃ καὶ ταχύν τὸν παρέβαν μου.

Παρακαλῶ καὶ ὅσον ἀπὸ τὸν δικαιοσύνῃ καὶ ἐπιμέλειαν νὰ αὐτὸ δὲν ἀφήσῃ θὲ τὸν μὲ τὴν φροντίδα, καὶ πανοσιώτατον ἀπὸ τὸν ὁ κ. Γενοβίχ ὁ αὐτὸς ἐγένετο ἡ ἀποκάθαρμα, ἀφοῦ θὲ ἡ ἀνάδοσις μου φυγάδα, ἡ ἐπὶ ἐπιτροπεία, ἡ ~~ἀφοσιωμένος~~ καὶ τὸ ἔδε ἀποκάθαρμα, ἀφοῦ θὲ ἔρχομαι μὲ τὸν ἀφιέρωσα. τὸν ἀποκάθαρμα εἰς τὸν ἴδῃ τὸν τόπον μου.

Υπόσχομαι μὲ μὲ τὸν ἀφορᾷ ἀνάδοσιν αὐτοῦ μου τὸ τὸ ὑπόλοιπον σας ἡ ὅσα εἴπεν.

Σὰς ἀσπάζομαι αὐθις ἡ ἀποκαρδίως.

εἰς Μισεῖ
τὴν 24. Μαΐου
1829

πρόθυμος ἀδελφός
Γ. Βυζάντιος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ